

ЗАСІДАННЯ ЦЕНТРАЛЬНОГО ШТАБУ

В ЦК ВЛКСМ 11 жовтня відбулося засідання Центрального штабу Всесоюзного походу комсомольців і молоді по місцях революційної, бойової і трудової слави радянського народу. Засідання підкріпив голова Центрального штабу Маршал Радянського Союзу І. С. Конев.

Штаб обговорив питання, зв'язані з підготовкою Московського міського і Московського обласного штабів походу до 30-річчя розгрому гітлерівських військ під Москвою.

На засіданні штабу був присутній перший секретар ЦК ВЛКСМ Є. М. Тяжельников.

(ТАРС).

ДОЯРКА ПРО СВОЮ ПРОФЕСІЮ

ЩОБ ФЕРМА СТАЛА ФАБРИКОЮ

Л. ФАТОВЕНКО,
доярка колгоспу
«Ленінським шля-
хом» Олександрій-
ського району, де-
путат Верховної
Ради УРСР.

«Забезпечити дальший розвиток тваринництва на основі здійснення в кожному господарстві системи ефективних заходів по зліцненню кормової бази, поліпшенню породності худоби і птиці та підвищенню їх продуктивності при одночасному зростанні поголів'я».

(З Директив ХХІV з'їзду КПРС по п'ятирічному плану розвитку народного господарства СРСР на 1971—1975 роки).

ОСЬ І ЧЕРГОВЕ ВІДРАДЖЕННЯ.

На день, два, три, на тиждень доводиться залишати ферму, передавати групу корів у чийсь руки. Не скажу — чужі, проте й не скажу, що покладаюся на них без сумнівів. Якось тривога черв'ячком ворухнеться, аж поки не повернуся додому, не побачу корів, переконаюся, що вони так само доглянуті, нагодовані, подосні. Ті ж почуття володіють кожної дояркою, якщо вона живе суспільними інтересами і в першу чергу дивиться на працю як на служіння народowi, а не тільки джерело особистих статків.

Чому ж тривожимось? Невже відмовляємо в довірі своїм односельчанам, подругам лиш на тій підставі, що вони підмінні? Тоді можна дорікнути й нам: ви, мовляв, своїм ставленням до підмінних відбиваєте в них охоту працювати з повною віддачею сил.

Ні, справа значно складніша. На свою підмінну я не скажусь. Але давайте поміркуємо: хто приходить на ферму, які люди? Якими критеріями керуються, коли одній дають групу корів «назавжди», іншій припадає заступати всіх доярок по черзі?

Поблизу нашого колгоспу пробігає залізниця. Завдяки їй народилася принада: хто з поїзда сховає, та й доярка. Бо вимоги до новоприбулих справді невисокі. Тих, «з поїзда» за довгі роки своєї праці я бачила не одну, не дві. Появляються ли молодий місяць, зникають,

як метеор. Залишаються одиниці. Ось і на нашій фермі з багатьох-багатьох «тимчасових» зараз працюють Люда Корнієнко та Віра Купріянова. Правда, дівчата старанні. Власне, тому й осіли, що трапились старанні.

Мало одних слів, умовлянь, заохочень у вигляді різних премій та пільг, щоб кадри закріплювались. Не кожна з тих, хто не витримав іспиту, перелітна пташка, деяким бракувало знань, рішучості, віри в себе. Бо їх не готували до роботи на фермі. Токаря й слюсаря, перукаря і пекаря вчать місяцями, роками, екзамнують, присвоюють розряд. В процесі самостійної роботи бажання підвищити розряд спонукає їх до подальшого навчання. А що спонукає доярку, моли й досі у великому числі колгоспів при оплаті праці керуються лише одним — кілограмами молока, і залишають поза увагою трудовий стаж, кваліфікацію тваринника. Мабуть, несправедливо з однаковою мірою підходити до вчорашньої десятикласниці і посивілої доярки-ветерана. Хоча б в інтересах самої новенької. Хай би бачила в завтрашньому дні й особисту перспективу.

Ми чекаємо з нетерпінням, коли поряд з СПТУ з'явиться стаціонарна, постійно діюча школа тваринників із своєю базою, штатом викладачів, з програмою, яка б виходила за межі механізованого доїння та

раціоналізації і давала право на документ: такий-то і такий присвоюється кваліфікація доярки, свинарки, відгодівельниці такого-то розряду.

Я пам'ятаю гіркий досвід нашої двозмінки. Не вийшла ця справа в нас. А двозмінки ми не уникнемо, бо без неї не зможемо довести тривалість робочого дня тваринників до загальноприйнятих норм, без чого, в свою чергу, не побудуємо плінності надрів. Ми задумувались над причинами невдачі. На мій погляд, вони переважно організаційного характеру. Люди не вміли зрозуміти двозмінку. Важали: подоїла корів і гуляй собі весь день. Ні, доярка повинна працювати повну зміну з першою на обід і протягом зміни не відлучатися з ферми. Тобто необхідно організувати роботу ферм за зразком промислових підприємств. Можливо, за таких умов доярка стане тільки майстром машинного доїння, тільки доїтиме корів (звичайно, більшу кількість, ніж тепер), а їх годівлю, прибирання приміщень займатимуться інші працівники. Загальна залежність оплати від остаточних результатів праці створить передумови для добросовісної роботи кожного. Отоді й легше буде зайнятися естетикою, дотримуватися санітарно-гігієнічних вимог.

СЬОГОДНІ послідовно здійснюється курс на комплексну механізацію ферм, і щиро вірю, що не за горами той день, коли фраза «руки наравала» звучатиме лише в спогадах. Механізми, крім того, що підвищують продуктивність, докорінно змінюють характер праці тваринника. Але будьмо відверті — деякі з тих механізмів настільки недосконалі, що вважаємо за краще «ревати руки», аніж застосовувати техніку. Зокрема нас не задовольняють доїльні апарати, дехто не ризикуює доїти ними найпродуктивніших тварин. Практика показує, що при механічному доїнні вищий процент захворюваності вимені корів, ніж при ручному. Ми чекаємо допомоги від науков-

ців, конструкторів, чекаємо надійнішої техніки.

З великим задоволенням зустріли тваринники Постанову ЦК КПРС «Про дальше поліпшення організації соціалістичного змагання». Виконуючи її, ми доможемося кращих успіхів у новій п'ятирічці. Зараз ми шукаємо резерви, заново оцінюємо свої можливості, аналізуємо власні промахи. В організації змагання їх більше, ніж хотілося б сьогодні. Яюсь непомітною центром ваги перемістилася на матеріальне заохочення, на шкоду моральним стимулам. Не слід забувати, що тваринники — добре матеріально забезпечена категорія працівників сільського господарства. Нам привселюдно, вочистий вияв пошани, слово похвали по радіо чи в газеті дорого.

Змагання потребує поглибленої, розширеної економічної інформації, яка доходить безпосередньо до тваринника. Так, про основні показники господарювання, крім кількості одержаної продукції, ми дізнаємось в кінці року. А не зашкодило б щомісяця знати, скільки коштує колгоспів виробництво кілограма молока, яка продуктивність праці тваринника. Ми б тоді вчасно помічали, що зіпсовані огірки, яблука, які віддають для норму, бо більше їх нікуди діти, обходяться надто дорого і болюче б'ють по господарському. Городникам, садівникам це вигідно, вони «реалізують» продукцію та ще й прикривають свою нерозпорядливість, а нам — ні.

Змагання — не кампанійщина. Це жива, повсякденна, творча робота з людьми і самими людьми. Це могутній засіб підвищення свідомості працюючих, поліпшення економічних результатів господарювання. Розуміння цього допоможе нам розв'язати багато проблем завдяки ініціативі, гарячій зацікавленості кожного у своїй справі.

ЗМАГАННЯ: ВИЩЕ НАПРУГУ!

Пленум Кіровоградського міського ЛКСМУ обговорив питання «Про завдання комсомольських організацій міста у виконанні Постанови ЦК КПРС «Про дальше поліпшення організації соціалістичного змагання».

З доповіддю на пленумі виступив перший секретар міському комсомолу Юрій Руднев. Він докладно проаналізував стан організації змагання серед робітничої молоді Кіровограда, яка розгорнула масовий рух за комуністичне ставлення до праці. 92 комсомольсько-молодіжних бригади, чимало екіпажів, змін на промислових підприємствах, транспорті і будівельних майданчиках стали організуючими центрами боротьби за дострокове виконання завдань першого року дев'ятої п'ятирічки. Різноманітність форм змагання сприяє його ефективності.

Доповідач зауважив, що досягати кращих успіхів, перешикує ряд недоліків. Комсомольсько-молодіжні колективи об'єднують ще мало число робітників, на багатьох підприємствах не створені ради молодих спеціалістів, винахідників і раціоналізаторів, а існуючі спеціалісти, винахідники і раціоналізатори, а існуючі ради слабо розвивають творчість Кіровограда нагородили значний досвід мобілізації молоді на трудові змагання. Секретарі комсомольських організацій «Червона зірка» — Микола Силинченко, Ізутської «Червона зірка» — Олена Сілар, заводу тракторних підпробринок — Віталій Дубинський, лісгоспторгугу — Марія Якимчук, «Кіровоградпромбуду» — Микола Слюсаренко виступили в обговоренні доповіді і поділили досвідом.

В роботі пленуму взяли участь секретар міському КП України А. Д. Сухоначов і перший секретар обкому ЛКСМУ М. Г. Гейдемак.

Ю. Руднев вручив передовим комсомольським організаціям і групі комсомольських активістів грамоти ЦК ВЛКСМ і ЦК ЛКСМУ.

НА ПЕРЕДЖОВТНЕВІЙ ВЯХТІ

ПЕРШИЙ — Павло ГРИНЬКО

В колгоспі «Україна» Компаніївського району підходить до кінця косовиця сосяників. Як повідомив агроном господарства Віктор Ротних, за 18 днів сосянки скошено на 146 гектарах із 180 посаджених.

Кращим серед жінок визначено Павла Гринько. Молодий комбайнер працює швидко і без втрат.

Найважливіше зараз — якомога швидше вивести насадження на приймальні пункти. Із 1965 центнерів намоченого насіння державі вже продано 1633 центнери.

Комсомолец Микола Мосянчук працює помічником машиніста екскаватора на Зіам'янському шибеному заводі. Нині, ставши на переджовтневий трудовий вахту, він щодня показує зразки ударної праці. На фото: комсомолец Микола Мосянчук.

Фото Б. ВІТОХІНА.

Тиха радість на серці. Бабине літо снує, і відшавсь осіннім золотом сповна, коли свідомість виповненого обов'язку ввійде спокій. Іх дві молоді, дві підлітків на фермі бригади № 1 колгоспу імені Дмитрова Комсомольського району — комсомолка Лариса Гнольна і Любова Виноградова. Ніхто не побіжить залишити на них групу корів — доглянуть.

На фото: Лариса Гнольна і Любова Виноградова.

Фото І. БЕЗДІТНОГО.

НАГОРОДА ЗОВОВ'ЯЗУЄ

Нещодавно у нас відбулося розширене засідання комітету комсомолу. На ньому обговорювали Постанову ЦК КПРС «Про подальше поліпшення організації соціалістичного змагання».

У нас — 40 комсомольців. Водії автобусів, інженерно-технічні працівники, робітники автопарку. Але найвагоміша група працює на грузових автомобілях. Більшість робіт хлопцям доводиться виконувати разом з працівниками сільського господарства. В основному, перевозити сільськогосподарську продукцію. Так цього року перед вели водії Яків Линенко і Олександр Кіянченко, які під час життя перевиконували виробничі завдання. При підбитті підсумків зма-

гання перше місце було за Яковом.

Працюють добре хлопці й сьогодні, в складних умовах перевезення з плантацій цукрові буряки. Загалом, три молоді групи автопарку відзначаються працьовитістю і знанням своєї справи.

Що ж допомагає молодим водіям домогтися хороших успіхів у роботі? Перш за все — це добре організоване змагання. У нас в автопарку постійно ведеться боротьба за звання кращого по професії. Леоніду Королі і Віктору Жигалову, як кращим водіям, вручено мандати на вічне зберігання. Не набагато відстають від них Володимир Фролов та робітник автопарку Олександр Воленко. Підсумки змагання підбиваються щомісяця.

По-друге. Хлопці постійно підвищують свій фаховий рівень. Водієм першого класу стає Володимир Зима, другого — Віктор Луповіч, Гриша Томченко. А Толя Телятников освоїв ще й професію газелектрозварника.

Кожна комсомольська група виробила комплексний план «Учитись комунізму». Взяті зобов'язан-

Школа
Леніна

ня, про виконання яких ми будемо звітувати, передбачають: підвищити продуктивність праці на 0,5 процента, знизити собівартість автоперевезок не менш як на 0,5, домогтись економії палива на 1,3 процента.

В серпні комсомольську організацію нагороджено пам'ятним вимпелом ЦК ВЛКСМ «За втілення в життя рішень XXIV з'їзду КПРС». Ця нагорода зобов'язує нас й надалі працювати ще краще, щоб відмінними успіхами у праці закінчити перший рік дев'ятого п'ятиріччя, гідно зустріти наступну річницю Великого Жовтня.

В. ВОЛЕНКО,

секретар комсомольської організації автопідприємства № 10031.
м. Бобринець.

ЗАКОН ДЕРЖАВИ— ТВІЙ ЗАКОН

У боротьбі за побудову комуністичного суспільства виховання молоді відіграє надзвичайно важливе значення. Чим вища свідомість членів суспільства, — підкреслюється у Програмі Комуністичної партії Радянського Союзу, — тим повніше і ширше розгортається їх творча активність у створенні матеріально-технічної бази комунізму, в розвитку комуністичних форм праці і нових відносин між людьми і, значить, тим швидше й успішніше розв'язуються завдання комунізму».

Головне завдання у правовому вихованні молоді Кіровоградщини — виховання підрастаючого покоління в дусі високої поваги до радянських законів, їх безумовного виконання, — либонь розуміння кожним юнаком і дівчиною того, що зміцнення правопорядку і державної дисципліни є необхідною умовою успішного виконання планів комуністичного будівництва, виконання обов'язків перед суспільством і державою. Питання правового виховання комсомольців і молоді розглядалось на засіданні бюро обласного комітету комсомолу в присутності перших секретарів міських комсомолу і райкомів, представників суду та прокуратури, а також заслуговувалося і на засіданнях бюро міськомів, райкомів комсомолу та широко обговорювалось на комсомольських зборах первинних комсомольських організацій.

В області використовуються різні форми виховної роботи: працюють молодіжні лекторії, читаються цитати лекцій, влаштовуються вечори запитань і відповідей. Зокрема, обком ЛКСМУ та обласна організація товариства «Знання» проводять цього року для молоді міста цикл лекцій «Закон Радянської держави — твій закон», який ознайомлює слухачів з основами радянського законодавства. Перед молоддю виступили прокурор області В. М. Дятлов, перший заступник прокурора В. І. Легун, голова обласного суду С. С. Іванов, прокурор-криміналіст обласної прокуратури Я. Г. Ципарський та інші.

Велику допомогу по поліпшенню правового виховання комсомольців і молоді надають лекторські групи райкомів і міськомів комсомолу та секція пропаганди правових знань лекторської групи обкому ЛКСМУ. В Бобринському, Олександрійському, Добровеличківському районах постійно працюють такі лекторії на правову тематику: «Людина і закон», «Молоді про державу і право та соціалістичну законність», «Закон Радянської держави — твій закон».

Рішення XXIV з'їзду КПРС, XXIV з'їзду КП України та комсомольських з'їздів наголошують на підвищенні рівня роботи комсомольських організацій по правовому і морально-етичному вихованню підрастаючого покоління, формування у молоді високої відповідальності за неухильне додержання норм і правил соціалістичного співжиття, виконання обов'язків перед суспільством і державою.

Г. УСТИНЧУК,

лектор Кіровоградського обкому ЛКСМУ.

ПО СТОРІНКАХ РАЙОННОЇ ГАЗЕТИ «СІЛЬСЬКЕ ЖИТТЯ».

- «ЛЕНІНЕЦЬ» — ПОМІЧНИК РАЙКОМУ КОМСОМОЛУ
- ДОСВІДУ — БІЛЬШЕ УВАГИ
- ДЕ ВЧИТИСЯ ЧЛЕНАМ ГРОМАДСЬКОЇ РЕДКОЛЕГІЇ?

Її добре знають і молоді колгоспники, і залізничники, і школярі. Щомісяця радо зустрічають. Її — це комсомольсько-молодіжну сторінку «Ленінець», що ось уже кілька років виходить періодично в Добровеличківській районній газеті «Сільське життя».

Кілька тижнів тому з останнім випуском цієї сторінки я познайомився, будучи у колгоспі «Правда». Секретар комсомольської організації Галина Шаловал закінчувала останні приготування до нового навчального року — зв'язала списки, бесідувала з комсомольцями, що заходили, чи знають, коли відбудеться перше заняття, чи на час його не треба підмінити на роботі. Перед Галиною лежав «Ленінець» з помітками олівцем. Цей випуск був присвячений підготовці до нового навчального року.

Згодом я ознайомився з попередніми випусками і зрозумів, що комсомольсько-молодіжна сторінка постійно йде в ногу із життям, тому й стала добрим помічником комсомольців і, в першу чергу, секретарів первинних організацій та комсомольських активістів.

Взяти хоч би січневий (перший у нинішньому році) 47 з початку виходу) випуск «Ленінець». Відкривається він статтею першого секретаря райкому комсомолу М. Красновського «Хай кожний передз'являється день буде днем удачної праці!», де проаналізовано стан справ у районній комсомольській організації, як несуть передз'являється виху члени ВЛКСМ, поставлено нові завдання. Тут же секретар парторганізації колгоспу імені Калініна М. Григорівський докладно розповідає про шлях до передовика молодого механізатора Миколи Піки. Привертас увагу виступ робітника І. Ведіда про комсомольсько-молодіжну колону Помічницького локомотивного депо. Ця розповідь — стисла колективна біографія колони за кілька років, аспірація біографії творчого становлення молоді.

У сторінці вміщено також інформації про роботу комсомольсько-молодіжної колективу тваринницької ферми, про нагородження комсомольців та інші.

Гортаючи наступні випуски «Ленінець», я дізнався, як комсомольці району обговорювали рішення III пленуму ЦК ВЛКСМ, як брали участь у Всесоюзних комсомольських зборах, як виконали передз'являється соціалістичні зобов'язання, як разом з комуністами вивчають і втілюють у життя рішення XXIV з'їзду КПРС та XXIV з'їзду КП України.

«Ленінець» познайомив мене з передовиками виробництва — з ланковими комсомольсько-молодіжних механізованих ланок з колгоспу імені Шевченка та імені Кірова Миколою Громком та Іваном Родінім, з дояркою комсомольсько-молодіжної ферми колгоспу імені Чапаєва Марією Дзигною і багатьма іншими. Який би випуск не взяв, всюди молоді передовики — крупним планом.

Стало добрим правилом, що у кожному з випусків виступає хтось із секретарів чи працівників райкому комсомолу, розповідає про найважливіші завдання, які вирішує і має вирішувати районна

комсомольська організація, ділиться думками з приводу досвіду роботи комітетів комсомолу.

Можна назвати ще чимало плюсів позаштатного відділу комсомольського життя, до якого входять перший секретар райкому комсомолу Михайло Красновський, другий секретар райкому комсомолу Раїса Горленко, секретарі комсомольських організацій Помічницького локомотивного депо, колгоспів імені Ульянова та «Правда» Іван Загородонець, Галина Фурман, Галина Шаловал та інші.

Але й мінусів теж немало. Якщо «Ленінець» багато уваги приділяє ударній праці, організації соціалістичного змагання серед молоді, її політичній осязі, то питання роботи «КП», дозволяючи молоді залишатися нерідко поза увагою. Багато б ширше розкривати внутрішній світ молодих передовиків, джерела ентузіазму. Мало ще виступів комсомольців, розповідей про досвід роботи та інші.

Нещодавно разом із завідувачем відділом партійного життя районної газети Іваном Дмитровичем Гривою, який допомагає випускати «Ленінець», члени громадської редколегії склали перспективний план роботи, де врахували свої упущення. У плані, зокрема, є такий загальний пункт: «Узагальнити досвід роботи: комітету комсомолу колгоспу по організації змагання на кращого по професії».

роботи «КП»;

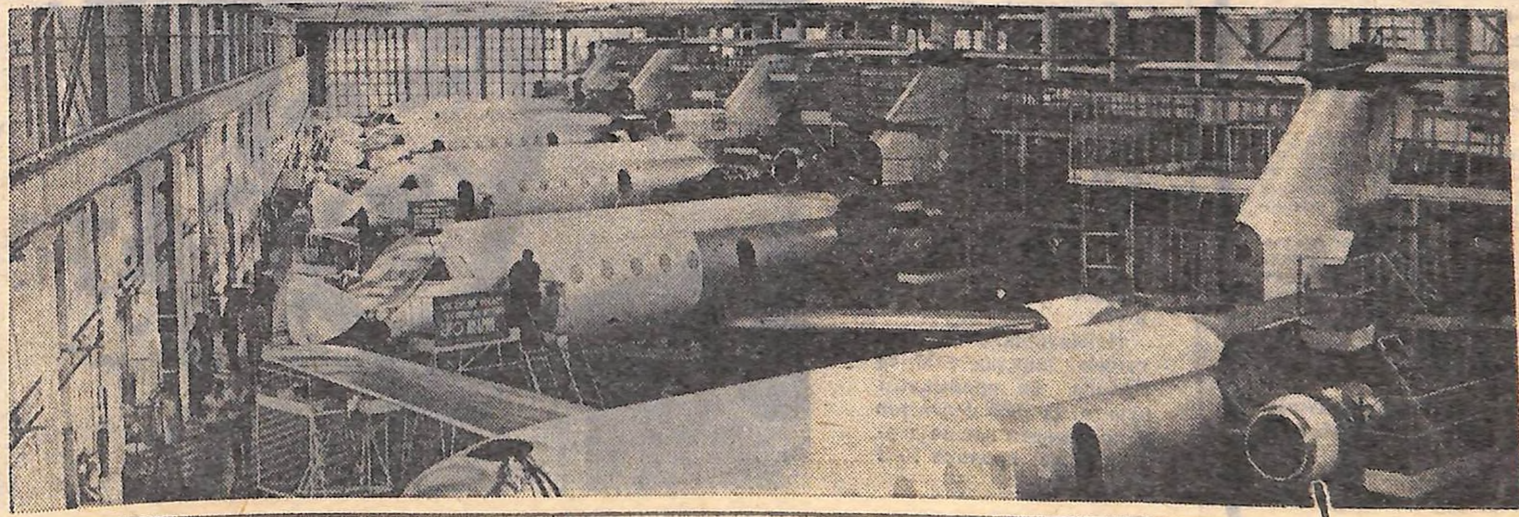
молодого лектора, пропагандиста. Це добре, що редколегія аналізує свою роботу, шукає нові, вагомні теми. Але варто подумати, як організувати навчання керівників позаштатних відділів, щоб була більша віддача комсомольських сторінок. Слід подумати й над тим, чому не у всіх районах випускають такі сторінки і скільки через це втрачають райкоми комсомолу.

В. ЦВЯХ.

Архітектори Ульяновська обговорюють планування північного району міста.

Фото Ю. ЄВСКОВА. АПН.

На Саратовському авіаційному заводі будуються невеличкі пасажирські літаки Як-40, що приходять на зміну ветерану цивільної авіації СРСР ІЛ-14. Машина, що поповнює парк Аерофлоту, розрахована на 27 пасажирів. У хвостовій частині літака три турбореактивних двигуни, що дозволяють літакові розвивати швидкість 600 кілометрів на годину. Як-40 має мінімальний розбіг і може злетіти з ґрунтових аеродромів.

Складання літаків Як-40 ведеться конвеєрним способом. Після експлуатаційної перевірки нові машини виходять на ліній Аерофлоту.

На знімку: літаки Як-40 на конвеєрі Саратовського авіаційного заводу.

Фото С. ГОЛУБЕВА. АПН.

Олександр МОТОРНИЙ

СОКОЛИНИЙ ЗЛЕТ

(Продовження. Початок в газеті за 9 та 12 жовтня).

— Тітки, тітки! — замахав він руками. — Не показуйтеся тим супостатам, носіть, що маєте, он за ту будку, а ми переправимо куди треба...

— А ти звідки такий спритний? — спитала суворо Олена, аважуючи, як і всі, що це за тага околишніх бешкетників, які вийшли на роздобутки.

— З дому, — відповів хлопець, і оком не моргнувши. Тримався чейно, з гідністю.

— А чий?

— Батьків, — засвітив сірими оченятами.

Такий гострий і швидкий погляд видався вчительці знайомим, щось близьке почулося і в дзвінку голосі. Вона уважніше оглянула отаманця і враз усмінулася. Та це ж Юрко, її давній знайомий!

Прийшовши до п'ятого класу, він ніколи не розв'язував сам задач. Списував, навіть загадував слабшим: «Задача ти мені принесеш до уроків свого зошита. Та, гляди, не спізнись!» Вчителька соромилася, а він вилучив відповідь: «Я готуюсь до Артики, і оце твої дробі мені ні до чого, буде сила — мене приймуть, ось тільки школу кінчу...» На першій же контрольній роботі Олена Захарівна ножному учневі дала окремих варіант. Юркові підбрала задачу про Артику. Він крутився, вертівся, відпрошувався надвір, але листочок так і здав недописаним. Після уроку зустрів учительку за чартал від школи, теревив картуза, очі втупивши додолу. «Ти, Голуб, щось хотів?» — запитала Олена Захарівна з байдужим виглядом. «В мене буде двійка?» — нахилився він. «Так». — «І ви всім розкажете?» — «Звичайно». «Знаєте, — замислює хлопчина, — не ставте... от повірте... я... ви знаєте...» — «Я можу зазвонити на твою першу просбу, якщо вона щира, — сказала спокійно вчителька. — Але ти повинен на носі зарубати, що списувати не можна...» — «От чесне піонерське!» — вихопилося тоді в нього, і вчителька бачила вслід, що він працює самостійно. Іноді спіткався на вільних обчисленнях. Тоді Олена Захарівна підликала його десь насамоті і назвала значуще: «Так що ж це з тобою?..» Хандри як рухало знімало.

Десь далеко тепер залишилася омріяна Артика. За кілька останніх місяців хлопець підріс, обвітрився. Вже важко було в ньому знати того заводіяку, що верховодив серед однолітків, переслідуючи дівчаток. Щось доросле було в його поставі і погляді.

— Так це ти, полярнику? — назвала вчителька так, як звали хлопця в класі.

Він знітився, випрямився.

— Я... Я ас не визнаю, Олено Захарівно, — заговорив радісно.

Вони недалеко живуть. Давним-давно, як були ще малими, знали потайний лаз до складу через стічну трубу. Коли гралися у піжмурки — там був найкращий схов. Тепер вони згадали про нього, і зробили кілька рейсів. Деякі полонені в таборі про них уже знають і з'являються на пакгауз по умовленому посвисту з вулиці.

— Не бійтеся, все передамо, — розказував Юрко по-змовницькому. — Одна нога там, друга тут...

Коли хлопці шмигнули назад у верболози, старі жінки перехрестилися:

— Господи, поможи й пронеси...

Олена почекала, поки всі розійшлися, і попрямувала на ближню вулицю. Через півгодини по ній Юра йшов уже сам, безжурно посвистуючи. Побачивши вчительку, здивовано зупинився.

— Ви мене ждете?

— Тебе.

— А що таке? — в голосі звучали нотки твердої стурбованості.

Вона поклатла руку на плече.

— Юро, — сказала, звертаючи в безлюдний провулок, — треба, щоб цей лаз ти тримав у таємниці... Це дуже важливо. Ти розумієш?

Хлопець глянув на вчительку округлими очима.

— Як?

— А так.

— А-а, — збагнув він щось.

— Щоб ні одна душа, розумієш? — додала Олена Захарівна.

— Розумію. І за хлопців ручусь.

(Далі буде).

Шановний читачу!

ТИ ВЖЕ ВСТИГ ПЕРЕДПЛАТИТИ ОБЛАСНЕ МОЛОДІЖНЕ ВИДАННЯ, А ЯКЩО НІ, ТО, БЕЗУМОВНО, ПЕРЕДПЛАТИШ. «МОЛОДИЙ КОМУНАР» РОЗПОВІСТЬ, ЧИМ ЖИВУТЬ ТВОЇ РОВЕСНИКИ, ДОПОМОЖЕ ЗНАЙТИ ВІДПОВІДІ НА ПИТАННЯ, ЩО ТЕБЕ ХВИЛЮЮТЬ,

ТА ЧИ ВСЕ ЗРОБЛЕНО, ЩОБ НАША ГАЗЕТА СТАЛА ТВОЇМ НАДІЙНИМ СПІВБЕСІДНИКОМ, ДОБРИМ ПОРАДНИКОМ, ЦІКАВИМ РОЗПОВІДАЧЕМ?

З МЕТОЮ ЯКОМОГО БІЛЬШЕ ЗАДОВОЛЬНИТИ ЗАПИТИ ЧИТАЧІВ, РЕДАКЦІЯ ПРОВОДИТЬ АНКЕТУ СЕРЕД ПЕРЕДПЛАТНИКІВ. ПРОСИМО ВІДПОВІСТИ НА КІЛЬКА ЗАПИТАНЬ.

1. Який рік ти передплатуєш «Молодий комунар»?

2. Чим приваблює тебе наша газета?

3. Закінчується перший рік дев'ятої п'ятирічки. Незабаром розпочнеться другий. Які матеріали ти хотів би прочитати про участь молоді у виконанні накреслень XXIV з'їзду КПРС?

Анкета

читачеві

316050 ГСН

м. Кіровоград,

вул. Луначарського, 36,

редакції газети

„МОЛОДИЙ КОМУНАР“

Ви, мабуть, не раз бачили цю дівчину за прилавком Кіровоградського центрального універсалу. Це продавця Олена Кас'яненко. У однієї з кращих працівниць універсалу — свої виробничі «секрети» — увага та чуйність до покупців.

Фото А. БУДУЛАТЄВА.

ЗАПРОШУЄ КНИГА

До магазину «Пропагандист» надійшли нові видання:

Статут ВЛКСМ. «Молодая гвардия», 1971.

Основи комуністичної моралі. Для системи політичного навчання молоді. «Молодая гвардия», 1971.

Закон комсомольського життя. Вступальною в комсомол. «Молодая гвардия», 1971.

Кудінов П. Н. Мисливець за «язиками». ДТСААФ, 1971.

Мирський М. Врятування життя. Політвидав, 1971.

Чорний О. Німецька трагедія. Повість про Карла Лібкнехта. Політвидав, 1971.

Щоб вміти і готувати, і подавати

IV пленум ЦК ВЛКСМ у липні цього року прийняв рішення про участь комсомольців у роботі по підвищенню добробуту, культури їх обслуговування. Відповідно до цього бюро Кіровоградського обкому ЛКСМУ розробило конкретні заходи.

Міськкоми і райкоми комсомолу вже провели певну роботу по залученню молоді для роботи у сфері обслуговування. Зокрема, вони рекомендували частину молоді для навчання на трьохмісячних курсах по підготовці офіціантів, які цього місяця відкриваються при Кіровоградському професійному кулінарному училищі. Курсантами стануть особи, що закінчили десять класів. Їм виплачуватиметься стипендія.

Слід і надалі працювати над тим, щоб у сфері обслуговування потрапляли кращі юнаки і дівчата.

П. БАРАБАШ,
секретар комітету
комсомолу Кіровоградського кулінарного училища.

ДО ЧИСТИХ ДЖЕРЕЛ

15 ЖОВТНЯ ЦЬОГО РОКУ, В РІЧНИЦЮ ДНЯ НАРОДЖЕННЯ М. Ю. ЛЕРМОНТОВА, БУДЕ ПРОВЕДЕНЕ ПЕРШЕ ВСЕСОЮЗНЕ ЛЕРМОНТОВСЬКЕ СВЯТО ПОЕЗІЇ НА БАТЬКІВЩИНІ ПОЕТА — В с. ТАРХАНАХ.

Тархани... Невеличке село, що розкинулося на мальовничому безмежжі середньої смуги Росії. Коліска одного з найвидатніших поетів світу Михайла Юрійовича Лермонтова.

Тут, у старовинній дворянській садибі Єлизавети Олександрівни Арсенєвої, минуло його дитинство. Тут він вперше почував тріпотливу мелодію барвистих рім. Тут з неприхованою цікавістю слухав оповіді тарханських старожилів про Пугачовське повстання, про звистину славу пензенського ополчення, що брало участь у Вітчизняній війні 1812 року. Тут чотирнадцятирічним хлопчиною написав першу поему «Черкеси».

«И вижу я себя ребенком, и кругом родные все места: высокий барский дом и сад с разрушенной теплицей; зеленой сетью трав подернут спящий пруд, а за прудом село дымится — и встают вдали туманы над полями».

Ці словенні м'яного ліризму і синісської любові, ніжної проминливості і пронизливо-гострої туги рядки Лермонтов присвятив рідним Тарханам.

Сюди, в Тархани, 21 квітня 1842 року було перевезено дощовину з тілом Лермонтова і поховано у фамільному силепі Арсенєвих.

З того часу спливали десятки років. Інші покоління будують

інше життя. Не забули нащадки стенини до священної лермонтовської обителі. З року в рік приходять сюди тисячі людей, щоб вклонитися могилі улюбленого поета, вшанувати пам'ять великого сина землі російської, серцем припасти до чистих джерел лермонтовської поезії.

Сьогодні ж в Тарханях особливо багатолюдно: 15 жовтня тут відбудеться перше всесоюзне лермонтовське свято поезії. З усіх кінців країни з'їжджаються гості. Для організаторів свята настали напружені дні. Однак головна хранительна музей Т. М. Мельникова люб'язно погодилась розповісти читачам нашої газети про історію садиби та музею.

— У тридцять років XIX століття село отримало офіційну назву Тархани. Вона виникла не випадково. На початку минулого століття більшість мешканців села займалася кулінарством, сипною меєю, салом. Скупників на Русі кликали «тарханамі». Та ж і село набуло назви Тархани.

Після смерті бабусі Лермонтова (1845 р.) будинок перейшов у власність до її молодшого брата Олександра Олександровича Столипіна, а від нього — до дочки і онуки. Але поміщики не жили тут, у глухому кутку, і усіма справами віддав управителю.

Відразу після перемоги Великої Жовтневої соціалістичної революції будинок було націоналізовано, а в 1934 році виїшла урядова постановою про відкриття музею М. Ю. Лермонтова у тарханській садибі.

Два роки тому було прийнято рішення про перетворення музею-садиби М. Ю. Лермонтова у державний лермонтовський музей-заповідник «Тархани».

Зараз у музеї проводиться цілий ряд реставраційних робіт. Будинок ізнові заново облицьовано тесом і пофарбовано,

усунені зміни, які були зроблені упрямцями. Відновлюються надвірні будови, зруйновані у 1924—1925 роках. Там, за ново споруджено хату кімнатна (тепер у ній міститься виставка «Побут тарханських селян лермонтовського часу») і теплиця. Ремонтується домово церква.

У відповідності з проектом реставрації зелених насаджень на території заповідника продовжують роботи в старому саду, відновлюється перелісний природний ландшафт: підсаджуються дерева, нуці бузну, які росли за життя поета, розчищають джернальні стави, що оточують садибу з усіх боків. Особливий нагляд астаналено за старими деревами.

Завтра розпочнеться святковий день. У заповіднику виступатимуть письменники і літературознавці з творами про Лермонтова, місцеві поети, професійні артисти, колективи художньої самодіяльності.

Л. ПАНЬКОВСЬКА,
студентка Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування.

Анкета „Молодий комунар“ — читачеві

4. 1972 рік — рік півстолітнього ювілею утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік. Які теми ти пропонуєш для розповідей під рубрикою «СРСР—50»?

5. Газета друкує для читачів сторінки — «Планета», «Еврика», «Степовичка», «Вітрила», «Бий, барабані». Яка з них тобі найбільш до вподоби? Чому?

6. Підкресли, на яку рубрику ти найбільше звертаєш увагу: «Школа Леніна», «Політичний гарт», «СРСР—50», «Орієнтир комсомольської дії», «Компас», «Відповідай, товаришу комітет!», «Дев'ять п'ятиріччя — рік перший», «Люди з країни мужності», «У моралі кілька граней», «Думки, відгуки, рецензії», «Спорт».

7. Які нові рубрики слід би відкрити в газеті?

8. Які питання, на твою думку, газета висвітлює добре, а які недостатньо?

9. На твою думку, які кращі матеріали надруковані протягом року, а які невдалі?

10. Які теми ти пропонуєш до суботньої сторінки?

КОРОТКО ПРО СЕБЕ.
Скільки тобі років?

Яка освіта?

Адреса. Прізвище, ім'я, по-батькові. (Якщо хочеш, можеш не вказувати)

Заповнену анкету виірні і надішли на адресу, що вказана на звороті. Оплата зроблена заздлягд. При бажанні можеш відповісти окремим листом.

Місце для склеювання.

ПІСЛЯ ВИСТУПУ «МОЛОДОГО КОМУНАРА» „БАСТІОН В ОЛЕКСАНДРІВЦІ“

Так називалась репліка, вміщена в нашій газеті під 28 серпня ц. р. В ній йшлося про подолання в обслуговуванні громадян, що зупиняються в Олександрівському готелі.

Репліку обговорено в колективі комбінату комунальних підприємств. Як повідомив директор комбінату М. Баранник, вжито конкретних заходів для поліпшення роботи готелю.

17 ЖОВТНЯ — ФІНАЛ ВЕЛОКРОСУ

ВИСОТИ БЕРУТЬ СПАРТАКІВЦІ

Як ми вже повідомляли, 17 жовтня в міському парку культури «Перемога» об 11 годині ранку буде дано старт велокросу на приз газети «Молодий комунар».

Переможця велокросу чекає спеціальний приз обласної молодіжної газети. А ті, хто здобуде перемогу в командному заліку, отримають кубок обласного комітету по фізкультурі і спорту.

Шість призерів змагань (три чоловіки і три юніори) будуть відзначені річною передплатою на газету «Молодий комунар».

Перед фіналом велокросу вже відбулись змагання в спортивних товариствах. Стартували вихованці ДЮСШ, спортсмени «Колоса».

А минулої неділі в кіровоградському парку «Перемога» остання проба сил була в спартаківців. Першими стартували юнаки на десятикілометровій дистанції. Тут переміг Сергій Желяков. Але найбільш гостра боротьба розгорнулася серед чоловіків (дистанція 18

кілометрів). Групу найдосвідченіших спортсменів поведи майстер спорту Микола Леженко, кандидати у майстри спорту Анатолій Сулима та Сергій Гавриленко. За ними мчали першорозрядники. До самого фінішу нікому з велосипедистів не пощастило випередити Леженка, другим закінчив дистанцію Гавриленко, третім — Василь Захаров.

Кращі спортсмени обласної ради ДСТ «Спартак», що взяли участь у цих змаганнях, увійшли до складу збірної команди спортивного товариства, яка виборола право участі у фіналі велокросу на приз газети «Молодий комунар».

КОНКУРС ЗАКІНЧУЄТЬСЯ 20 ЛИСТОПАДА

У «Молодому комунарі» від 7 вересня цього року було вміщено оголошення про конкурс на кращу пісню про працівників торгівлі. На адреси Будинку культури обслуговивелішки та редакції газети надійшло вже чимало робіт.

Кіровоградський обком профспілки держторгівлі і споживчої кооперації, редакція газети «Молодий комунар» нагадують всім самодіяльним та професійним авторам, що 20 листопада цього року конкурс закінчується. Чинаємо нових пісень!

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

СУБОТА, 16 ЖОВТНЯ.
ПЕРША ПРОГРАМА. 8.05 — Гімн України. 8.15 — Новини. 9.30 — Кольорове телебачення. «Грайте з нами». 10.00 — Концерт. 10.30 — Програма Владивостоцької студії телебачення. 11.30 — Програма «Здоров'я». 12.05 — Наша афіша. 12.05 — Мультифільм «Казна з продовженням». 12.15 — «Будні парторга». 12.30 — Музичний турнір міст (Воронеж — Тернопіль — Львів). 13.30 — Українське кольорове телебачення. Вистава для дітей «Алладін і чарівна лампа». 14.45 — Кольорове телебачення. «У світі тварин». 15.15 — Кольорове телебачення. 16.10 — «Пошуки». 17.00 — «За накресленнями ХХІІІ з'їзду КПРС». «Державний знам'якості». (Чернівці). 17.15 — Музичний фільм. 17.30 — Проблеми управління народним господарством на основі математичних методів і обчислювальної техніки. 18.00 — Новини. 18.10

— Фільм-концерт. (Н). 18.30 — Тележурнал «Скарби народу». (Н). 19.00 — Чемпіонат Європи з спортивної гімнастики. (Мінськ). 21.15 — Програма «Час». (М). 21.45 — Художній фільм «М'яч, рушавина і напітан». (Н). 23.05 — Концерт. (Ленінград).

НЕДІЛЯ, 17 ЖОВТНЯ.
ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Ранкова гімнастика. (М). 9.15 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. «Будильник». (М). 10.00 — «Музичний нісок». (М). 10.30 — Сьогодні — День працівників харчової промисловості. (М). 11.00 — Концерт. (М). 11.30 — Для юнацтва. «Планета «Океан». (М). 12.25 — Наша афіша. (Н). 12.30 — Українське кольорове телебачення. Вистава для дітей «Робот в тридцятьому царстві». (Н). 13.45 — Для воїнів Радянської Армії і Флоту. (М). 14.15 — Народний телеуніверситет. 15.00 — Чемпіонат Європи з спортивної гімнастики. (Мінськ). 17.30 — Телеекран пошани. (Дніпропетровськ). 18.00 — Новини. (М). 19.00 — Народні таланти. (Запоріжжя). 19.30 — Художній фільм. 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кольорове телебачення. П. Меріме «Рай і пекло». Прем'єра телеспектаклю. (М). 22.15 — Концерт артистів Свердловського державного театру музичної комедії. (Свердловськ). 23.05 — Новини. (М).

ПОГОДА

Удень 14 жовтня на території області і міста Кіровограда передбачається мінлива хмарність, без опадів. Температура повітря по області 15—20, по місту 18—20 градусів тепла.

Редантор В. ПОГРІБНИЙ.

ЛЕГКОАТЛЕТИЧНИЙ СЕЗОН ФІНІШУЄ

● Кіровоград. 9—10 жовтня. Легка атлетика: матч команд міст Кіровоградщини, фінал спартакіади сільських селищних Рад, першість області серед команд ДЮСШ, першість збірних команд районів (школярів). Близько 500 учасників.

Рекорди рахують восени. Тож на таких представницьких змаганнях, як матч легкоатлетичних команд Кіровоградщини, уболівальники вправі були чекати і високіх результатів і рекордів. Але для головних претендентів на першість команд Кіровограда й Олександрії, цей поєдинок, можна сказати, відбувся на рівні других ешелонів — з різних причин більшість провідних спортсменів у змаганнях участі не брала. Це внесло свої корективи у боротьбу за командну першість: збільшило шанси Світловодців і Знам'янців, а фахівці, врешті, мали отримати відповідь, де краще готують зміну — в Кіровограді чи Олександрії.

Ще до початку змагань кіровоградці одержали солідну фору в 21096 очок, які принесли команді майстри спорту п'ятиборця К. Заславець і десятиборець Е. Шеховцев (спортсмени цього дня виступали на республіканських змаганнях), знам'янський десятиборець Г. Пастернак приніс своїй команді 4756 очок.

За цих умов з явною перевагою перемогли кіровоградські атлети. Друге місце знам'янців — присмний сюрприз і для уболівальників і для фахівців. А завжди другі, олександрійці, виступили значно нижче своїх можливостей, і, поступившись команді Світловодська, залишилися на останньому, четвертому місці. Треба відмітити відмінні старті кіровоградців: в бігу на 200 метрів — Вікторій Драган, яка вже вдало протягом тижня

на цій дистанції показує результат вище першого спортивного розряду: в стрибках у довжину — Тетяни Марущак, в бігу на 400 метрів — Володимира Гриня, в бігу на 1500 метрів — Володимира Руменка, який на самому фініші лише на долю секунди випередив олександрійця Миколу Жереб'ятська.

Символічний реванш, виборовши перше місце, олександрійці здобули в першості області серед команд ДЮСШ. Кіровоградці — другі, світловодці — треті.

Тут звернула на себе увагу олександрійська п'ятиборка Оля Козенко. П'ятинадцятирічна спортсменка, одержавши в третьому виді п'ятиборства (стрибки у висоту) травму, знайшла в собі сили закінчити змагання з неспадною сумою — 3481 очко.

Серед вихованців ДЮСШ непогано зарекомендували себе кіровоградці Г. Гаїзенко, А. Біличенко, В. Самусенко, олександрійці В. Шевцов, В. Каменев, А. Мазур, В. Торба, С. Микицей, світловодці С. Касян, А. Король, В. Грабовий, під яких в недалекому майбутньому можна чекати відмінних результатів.

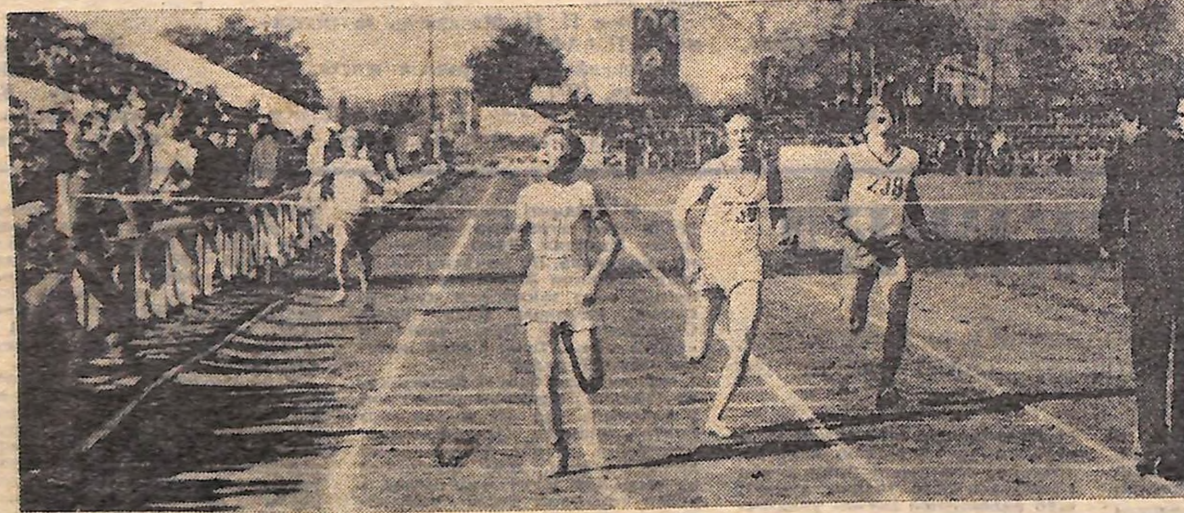
Найбільш масовими були старті фіналу обласної спартакіади сільських і селищних Рад. В переважній більшості видів програми перемогли спортсмени Олександрійського району. Вони заслужено взяли верх в командному заліку, випередивши спортсменів Олександрійського і Гайворонського районів.

Серед команд районів (школярів) найкраще виступили збірні Гайворонського, Новомиргородського та Ульяновського районів.

Ю. ЛІВАШНИКОВ.
спецкор «Молодого комунара».

На фото: внизу — забіг школярів на 200 метрів, вгорі — В. Драган — переможець з бігу на 200 метрів серед жінок.

Фото Н. ЗУБЧЕНКО.

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

316050 ГСП. Кіровоград. 50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи та інших відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЯ КОМУНАР», орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.